

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited...

Subscription per year \$4.00
Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ПЕРШІ ЖЕРТВИ В НОВІЙ СКОШІ.

В Новій Скошії полетіла робітничая кров і впали перші жертви серед страйкувачів майнерів. В минулий четвер компанія поліція стада стріляти до страйкерів в Нью Вотерфорд і вбила майнера Вільяма Дейвіса...

Боротьба щипалася коло компанії електричної, яких три милі від центру містотка Нью Вотерфорд. В електричній, що доставляє електричної сили кільком копаньям БЕСКО, тиждень тому завершено всяку працю.

Около одинадцяті години до електричної прийшли страйкувачі майнери в більшому числі. Поліція стала стріляти, а в наслідку вивалася боротьба, яка тривала дуже коротко, бо всего яких патіаються мінут.

Телеграфічні зповідлення кажуть, що відтак у вечері страйкері пішли до чотирох компаній сторів і забрали чимало поживи і одяги. Поза тим інших безпорядків, ніякого заворушення нема.

Немає сумніву, що сутічка, яку спровокувала поліція БЕСКО, була розрахована на те, щоб вивести страйкувачів майнерів з їхньої і так надмірної терпеливості та вивести на допомогу провінційальну поліцію і війсьکو.

Розуміється, тепер влада так провінційальна як і доміняльна поспішає, ні хвилинки не тратить. Бо це ж рощодиться в ратуку прибітної власності БЕСКО.

Майнери вирішили страйком боротися проти цього нечужаного рабунку. Вони надіялися, що яка-б то правительственна комісія для розслідження ситуації в Новій Скошії не буда, вона мусіла-б вивзати слухачів за майнерами.

Ця сама газета тепер зовсім слушно осуджує владу за те, що вона доваляла поліції, яку втручає і оплачує БЕСКО, порадкувати в Кейп Бретоні, вказувачи на те, що ця поліція не може бути безсторонна, але робить те, що П БЕСКО каже.

Так, федеральне правительство тепер змішалося в справу страйку, але тільки за посередництвом свого війська. І війско це, арозуміла річ, буде охороняти не майнерів перед кулями поліції БЕСКО, тільки святу приватну власність тої корпорації.

роща а в ній капіталісти звичають збройної сили своєї держави для охорони своїх інтересів і панування.

Ще одного вона нас вчить. Боротьба ця розгортається зі звичайного страйку за заробітну плату і умови праці у цивільну війну.

Хороша річ — газета, товариші! Ей богу, хороша! Певна річ, якщо ви знаєте її ціню.

В газеті, як в зеркелі, ми бачимо ціле життя суспільства. Треба тільки вміти в те газетне зеркело дивитися.

Коди ви купуєте таки справжнє зеркело, ви дивитесь в него, чи не робить воно вашої голови довою, як коняча, або квадратвою.

Бо в такі зеркала, що таке виробляють з людськими головами.

Те-ж саме й з газетою. Скільки-б ви не дивилися в "Кан. Українця", то замість дійсного людського обличчя — побачите в нему паскудну єзуїтську пикву.

Подивитесь в "Укр. Голос" — побачите голову з трьома обличчями... одна з них автокефальна.

Подивитесь в "Кан. Фермера" — замість людського обличчя — побачите здоровезну голову капюси з великим закаблученим качаном... замість носа.

І не дивуйтесь. Знаєте приповідку: "На чий лаві сидиш, того й пісно співає".

Ви, читачу — робітник, чи фермер? Коли так, то дивитесь в робітничу й фермерську газету, а вона вам покаже дійсне обличчя працівника.

Так само покаже й дійсне обличчя працівника. А буржуазна, ворожа працюючому світі — читайте робітничу газету, показує тому робітників, або фермерів, що в його заглядє, його власного товариша, брата по праці й по крові — показує якимсь страшним кровожадним виродком.

НА ШПАЛЬТАХ ГАЗЕТ.

Є на світі дві великі капіталістичні держави... Є їх більше, але в шім випадку — ми беремо лише дві: Німеччину й Францію.

Побилися ці капіталістичні держави між собою за суперництво, за наживу своїх капіталістів, за колонії, за міжнародні ринки збуту і т. ін.

В подробиці тут ввадатися не будемо, бо про це вже багато разів писалося.

Та й тепер ці держави живуть між собою, як на ножах. Бо побидим капіталістам Франції мало того, що вони забрали німецькі колонії і індустріальні провінції. Ім хочеться проликувати ще й саму Німеччину.

Майте на увазі, що капіталісти, це найбільш ненаситні і мстиві звірята на світі.

Тому німецькі капіталісти також ніяк не можуть забути нанесеної їм кривди.

І коди ви хочете бачити, яке тепер відношення між капіталістами Німеччини й Франції, то погляньте на їх пресу.

Ось вам візріц! Велика французька газета "L'Information Financiere" перестерігає цілий світ перед загрозою гінденбургської республіки.

Ця газета нічого не пише про те, що французькі війська мордують Мароканців в їх владській хаті; а якщо й пише, то каже, що так треба; вона нічого не пише про те, що Франція й тепер тримає мільонну армію і до зубів озброюється...

Вона, мовляв, на досвіді бачила, яку користь принесли її 569,045 кольорових кольоніальних жовірів в минулий війні.

Німецька газета оповідає, як Франція думє навчати і розподіляти те кольоніальне чорно-жовте війско. Має вона частину його перевезти до Франції, а частину лишити в кольоніях, тільки так, щоб одних тубильців перевезти до нішної колонії, а других до першої, щоб коди буде треба, одні других били.

Так в чому-ж тут небезпека для цілої Європи і її цивілізації? — спитаєте ви.

А небезпека в тому, каже "Berliner Tageblatt", що добре озброєні Францією чорно-жовті мільонні маси!

"Повстануть проти Франції, зніщать її з нею зно стару цивілізовану та цивільную її Европу. Чи-ж не є це фатальною ознакою для Європи?"

І далі та газета каже: "Не треба бути пророком, щоб бачити кінець. Завжди в світовій історії було, що коди пригнічені народи почуваю, що вони вже досить мінли, вони звільнялися від своїх менше численних панів. Те-ж саме буде і в Франції з її чорними та жовтими тубильними масами".

А тепер розберіться в цих двох протинних собі зеркала. Найдіть в котромуся з них дійсно людське обличчя!

Тяжко, правда? Ми кажемо, що з обох них випадають дві мілітаристичні пикви. Тільки пиква французького мілітариста агресивна, нахальна, нападаюча; а німецько-

тоді війна покінчиться певно таки першого вечера по виподженню і Муссоліні перестане бути диктатором.

Іду вулицею міста і мої очі здержалися на невеличкій робітничій дівчинці, що стоїть перед великою крамницею і жалдібно дивиться на цукорки за вітриную. Питаю: — Щоб ти хотіла мати?

— Як-би я мала мільон доларів, то купила-б собі дім. Як-би я мала тисячу доларів, то купила-б цілу цю крамницю. А як-би я мала один цент, то купила-б собі цукорок...

І я дав дівчинці останніх п'ять центів, а вона подумала, що має тисячку. Любо дивитися на усмішку рідкого щастя на худому личку робітничої дитини...

Сербська газета "Время" доносить з Софії, столиці Болгарії, що п'ятдесят в'язнів, підозрілих в приналежності до Комуністичної Партії, були замордовані близько залізничної станції Іхтімні, військовою сторожею. Всі в'язні були скочані лядухами до купи. Державні урядовці і буржуазна преса оправдують це масове звірське вбивство тим, що ніби-то в'язні пробували утікати і жовіри постріляли їх. Як п'ятдесят в'язнів, покочаних до купи за ноги й руки, могли утікати? — А все таки "демократичні" уряди інших держав дружно тиснуть руки кривавого Цанкова.

Комуністи гинуть. Скрізь їх мучать і стріляють. І вони рощуть. Кожний дійсний комуніст приготований в кожній хвилі на мuki і смерть. Бо це за правду. Це за щастя працюючого людства. А пророків все прокинали...

Іваш Незаможник.

В ЮГОСЛАВІ.

Арештують робітників. — В Югославії далі переводяться арештування комуністів і неарештуваних робітників. Дня 19. травня в місті Крагуеваці поліція арештувала 50 комуністів. Их обвинувачують в змові проти короля.

В Бельгії. Одну добу преміером. — Новий преміер Бельгії Висконт Полет 11. червня став преміером, а 12. червня зрештував, бо зівстав побитий в сенаті.

Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

ДЕЩО ПРО ГАЗЕТИ.

Маєте примір в Болгарії. Кат Цанков, що вимордував, вивішає, живцем в землю позакочував передових робітничих і селянських борців — має пошану в цілому буржуазному світі.

Буржуазні газети пишуть про него дуже симпатично. А тих робітників і селян, що Цанков вимордував, представляють страшинами терористами.

Вони кажуть, що робітники й селяне повстали проти уряду Цанкова. Але вони нічого не кажуть, що Цанков в 1923 році повстав проти селянського уряду і вбив селянського премієра Стамбулійського. І від тоді катує робітничо-селянське населення.

І коди ви не умієте дивитися в зеркело буржуазних газет, вам кровожадне обличчя Цанкова видається за святого Миколу угодника.

Тільки-ж я не про те хотів говорити на цьому місці. Я хотів написати лише коротенький вступ до огляду світових подій "На шпальтах газет". І вийшов трішки задовгий.

То нехай же йде цей вступ самостійно.

І так, є в світі криве зеркело, і є просте. Хочете бачити правдиве обличчя, вибраті-ж відповідне зеркело.

Ви не пан, не жиете з мозолів ужої праці — то не читайте панських газет, бо вони є для вас кривим зеркелом.

Хочете бачити життя працюючих і пануючих в правдивому світлі — читайте робітничу-фермерську газету.

А в іншій статі ми наводимо вам наочний примір, в якому світлі газети рижих таборів показують одні других.

Газетар.

З НАШИХ ДНІВ.

Берлінська буржуазна газета: "Acht Uhr — Abendblatt" з 29. травня 1925 р. помістила статтю про умовини в тюрмах Радянського Союзу.

В кожній тюрмі є бібліотека, а також працює для спортової гри. За царських часів про таке годі було й мріяти.

Теп в кожній в'язниці є школа для неграмотних, в якій в'язні вчать писати й читати. Є й ріжні спеціальні курси, на яких в'язні, що хотять набути глибоке знання, спеціалізуються.

Кожна тюрма має теж свій хор, театральний гурток і балалаечну оркестру. В сьогоднішніх радянських тюрмах рішуче нема ніяких кайдан, бо навіть тяжких злочинців і заарештованих на смерть не кують, як колись за царських часів.

Тому, що ніякий арештант не стареться підчас транспорту утратити, не потрібно й кайдан. І все так не буває, щоб в'язень був застрелений — "підчас утечі", як це часто трапляється в ріжних країнах. Найвища кара в Радянському Союзі, це 10 років тюрми. На більше не дозволяє закон. Правда, за контрреволюційні злочини за судують часами на смерть, та в останньому часі було видано дуже мало таких засудів і звичайно смертну кару замінено на 10 літ тюрми, або й менше.

Взагалі-ж, робляться всі заходи, аби в Радянському Союзі цілковито знести кару смерті. Це йде поступенно і певно в недалекому часі дізнається про такий закон цілий світ".

Ех! Куди більшовицьким тюрмам до "культурних", "демократичних"? Правда, ніхто ані голок під нігті не вбиває, ані електричним током не мучить. Не так, як в панів!

Фашістський диктатор Італії Муссоліні проголосив, що при реорганізації італійської армії для будучої війни, будуть покидані до війни теж й жінки, як рівнорядні воьки і муситимуть підлягати військової дисципліні.

Щось не дуже вірне в свій фашізм Муссоліні, коди аж до такого береться. Але ми широкі бачемо йому успіхів в організації жіночого війська, бо

через обставини, пика почала, яку користь принесли її 569,045 кольорових кольоніальних жовірів в минулий війні.

Французька пика каже: "Всю свою васальську голоту зберу, а тобі, гінденбургська війська тварина, піку набу".

А німецька, хитриша пика каже: "Мені за себе байдуже... Мені жалє Європи і її культури... навіть жалє самої Франції, яка в своєму засліпленню не знає, що робить. То-ж ти, Англіє, не дивись мовчки, поки Франція зорганізує чорно-жовту армію, бо тоді буде пізно".

Те називається — рятую європейську культуру.

А що під європейською культурою "Berliner Tageblatt" розуміє культуру капіталістичну, то треба признати, що в його твердженню є багатр правди... Так, капіталістична Франція може згинути від власного меча, який вона дає в руки своєму кольоніальному рабові.

Тільки-ж, коди так судити, то й царське самодержав'є згинуло від меча своїх найвірніших гвардейських полків.

Бачите, які криві пикви випадають з капіталістичних газет у відношенню одних до других?

Ну, а коди йде мова про робітничтво й селянство, що прагне до волі — ох, які-ж гієни тоді дивляться на нас і шпальт капіталістичних газет! Треба тільки вміти нам їх бачити.

Газетар.

КОЛЮЧКИ.

В капіталістичних країнах комуністів карають за невиконані вчинки (за "змови" — каже преса), а капіталістів хвалить за виконані вчинки, тобто за виконання своїх змов.

Сіоністи в Галичині обговорюють угоду з польською шляхтою, а українські націоналісти їх за це лають...

Відомий контрреволюціонер Савіжков вискочив в Москві з тюрми через вікно на вулицю і забився.

Правду каже буржуазія, що більшовицькі тюрми страшні... Навіть гратів нема в вікнах.

Цікаво, чим більше буржуазія небдоволена з більшовицьких тюрем: тим, що гратів нема в вікнах, чи тим що вікна високо і контрреволюціонерам небезпечно з них скакати?

Певно дуже допик Юда "Кан. Українцеві", коди він кричить до більшовицьких.

"Тримайте в себе Юду!" Хіба-ж ми винні, що він нас не тримається, але "Кан. Українця"? Він сам краше знає, хто йому рідня.

"Кан. Українцеві" каже: "Щоб бути народом і мати свою державу, того треба дослужитися".

А ми й не знали чому українські "народні діячі" в Галичині пішли на службу до польської шляхти, а в Канаді — пішли на службу до Сіпіара.

Це — щоб дослужитися... держави.

Розсердився редактор "Кан. Українця" і заборонив "Укр. Роб. Вістям" говорити про український народ, бо

"ви товариші ще його не опатентували".

А ви, шановні редакторе, вже опатентували?

Ми й не знали, що український народ уважає за річ, яку можна опатентувати, як якийсь винахід.

Дякуємо за розяснення. Тепер ми знаємо, чому всі укр. "народні діячі" запровадили український народ на світовому капіталістичному ярмарку, а греко-католицькі єпископи й попи продають його тепер за конкордати й цілбаби польської шляхти.

Бо вони його "опатентували" — правда?

Відозва: Українській працюючий народ! Стережися греко-католицьких єзуїтів, бо вони уважають тебе за річ, яку можна опатентувати... і продавати! Кажуть, що навіть концесії можна на тебе брати... як на нафту!

Куруленко.

ПРИВІТ ВІД РОБІТНИКІВ РАДЯНСЬКОЇ ПРЕСИ.

В другій половині травня цього року відбувся в Москві 5-ий всесоюзний з'їзд робітників радянської преси. На з'їзді було 260 делегатів, які представляли 20,000 робітників преси Радянського Союзу.

Цей з'їзд видав відозву до комуністичної преси у всіх капіталістичних державах, в якій між иншим говориться:

"Ми пишаємося впертістю й могутністю, з якими вступаєти ви проти могутнього фронту продажною буржуазної преси зі своїм словом пролетарської преси."

У тісному єднанню з компартіями і широкими масами пролетарів, ви, революційною відвагою і впертістю, поміж нацькування старої журналістики, поліцейських утисків і переслідувань, вибиваетесь на широкий шлях міжнародної боротьби за повалення капіталу і за організацію перемоги комунізму."

Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!